

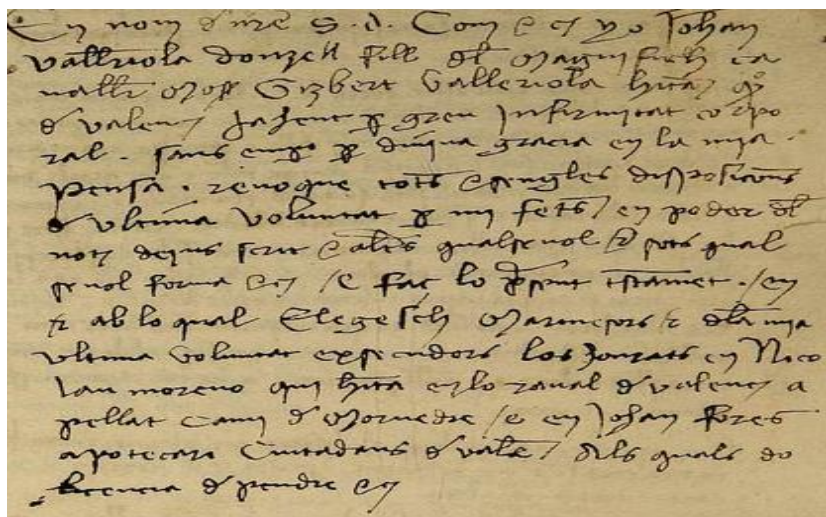
SM_1468_COLEGIO_CORPUS_CHRISTI_VALENCIA_PN_14.585

1468, octubre, 12. Valencia (en la morada del testador)

Johan de Valleriola, doncel y habitante de Valencia, hijo del caballero Gisbert de Valleriola, otorga testamento. Elige como albaceas a Nicolau Moreno y a Joan Forés, ciudadanos de Valencia, a quienes instruye sobre su sepultura y entierro. Como legados, deja a su mujer Beatriu 6.000 sueldos de la dote y 3.000 del «creix», más el usufructo de sus bienes; a la hija de ambos, Joana, 8.000 sueldos para su matrimonio, y a su hija natural Ursuleta 1.400 sueldos. Como heredero de sus bienes establece al hijo póstumo si fuese varón y, si fuese hembra, a la misma y a Joana por partes iguales.

Archivo del Colegio del Corpus Christi de Valencia. Este libro de Protocolos notariales de Ambrosi Alegret es el número 14.585 y contiene 160 imágenes. El documento transcrito corresponde a las imágenes 100-102¹.

Versión *Scripta manent*: José Luis PASTOR ZAPATA

© ARCHIVO DEL COLEGIO DEL CORPUS CHRISTI DE VALENCIA (España)

¹ El archivo es privado y, por tanto, se precisa registro para acceder al documento específico. El acceso al archivo es: <https://www.seminariocorpuschristi.org/archivo-biblioteca> [consultado 4 noviembre/2025]

Imagen 100, rº

*Die mercuri XII octubris anno /
MCCCCLXVIII, en casa d'en Johan Valleriola /
Camí de Quart extra muros /*

En nom de Nostre Senyor Déu. Com, etcètera, yo, Johan / Valleriola, donzell, fill del magnífich ca-/valler mossèn Gizbert Valleriola, habitant quòndam / de València, jahent per greu infirmitat corpo-/ral, sans emperò per divina gràcia en la mia / pensa, revoque tots e sengles disposicions / de última voluntat per mi fets en poder del / notari dejús scrit e altres qual / sevol e sots qualsevol forma. E faç lo present testament / e ab lo qual elegesch marmessors e de la mia / última voluntat exsecudors los honrats en Nico-/lau Moreno, qui habita en lo raval de València a-/pellat Camí de Morvedre, e en Johan Forés, / apotecari, ciutadans de València, als quals do / licència de pendre, etcètera. / E vull la sepultura del meu cos ésser feta / en la capella de Sancta Maria de Misericòrdia, que és en la claustra / del monestir de Pricadors de València, / a la qual sepultura vull ésser convocada la loable confraria de / Nostra Dona Sancta Maria, de la qual so confrare. / Vull axí mateix ésser-hi convocats quatre preveres de la parrò-/ quia de Sent Nicolau, de la qual so parroquià, ab la creu de fust. / Vull encara que sia cantada letania sobre lo meu cors ans que / aquell sia liurat a sepultura. //

Imagen 101, vº

Les altres coses que los dits marmessors faran o fer faran / per causa de la dita sepultura, vull que·ls sien admeses e pres-/ses en compte axí com si ací fossen per mi específicament expresses e dispostes. / E les dites coses vull ésser fetes de C lliures moneda reals de / València, les quals vull que sien preses de mos béns per a les di-/tes despeses e per a vestir ma muler, fills e família, a coneguda / dels dits marmessors e a consel de ma muler, e de les quals vull / que hajen los dits marmessors sengles gramalles e caperons / o cent sous cascú, que sia a elecció dels dits marmessors pen-/dre sengles gramalles e caperons o cent sous, e que la opció / de la hu no prejudique al altre, mas que cascú d'els aga la / dita opció per ço que li toqua. E, fetes les dites despeses e vestidu-/res de les dites cent lliures, ço que restarà de les dites cent lliures / vull que sia distribuït e convertit en fer celebrar mises / en aquelles ecclèsies e per aquells preveres que los dits marmessors volran o elegiran. / En après confés que deig al discret en Vicent Pedro huy-/tanta-tres sous que bestragué o prestà, ço és, setanta de una / part e tretze de altra.

/ Ítem, confés que deig de sisa de vi, la qual collia en Torí, / dels avenguts fora lo mur, deu o onze reals, los quals / lo dit en Torí no rebé per ço com morí. */ Ítem*, confés que deig a ma muller na Beatriu per sa dot sis / mília sous, los quals me constituí e paguà en censals e / en contants, e vull que le sien pagats. E més, confés que / deig a la dita na Beatriu, muller mia, tres mília sous per / creix que li fiu, los quals vull que haga a ses voluntats. Vull, / emperò, que si los fills a ella e a mi comuns viuran o algú / de aquells viurà més que la dita muller mia, vull que los dits tres / mília sous tornen en la mia herència. //

Ítem, vull que la dita na Beatriu, muller mia, sia usufructu-/ària de tots los béns e drets meus, vivint aquella casta e sens / marit e donants aliments a mos fills e / a Úrsola, filla mia natural. Vull,

emperò, que / venint Johana, filla mia e dela dita muler mia, a edat núbil / e contractant matremoni, sia donat a aquella ço que dejús li lexe / no obstant lo leguat del usufruyt. E declare que, paguat a ma / filla ço que dejús li dexe, no aurà aliments dels dits fruyts, e açò / mateix sia entès de fill e altra filla que espere naxedor del seu preyat.

/ *Ítem*, leix a la dita Ursoleta, filla mia natural, setanta lliures / de moneda de reals de València, de les quals puxa dispondre si / morrà ab fil o descendent de son legítim e carnal matrimo-/ni, les quals setanta lliures vull que li sien donades quant aquella / serà en edat de casar e contractarà matrimoni. E, pagua / des les dites setanta lliures, cesse lo leguat a aquella fet de ali-/ments dels dits fruyts.

/ *Ítem*, leix a Johana, filla mia e de la dita muler mia, huyt / mília sous de moneda de reals de València per part e per / legítima e per qualsevol dret que li pertangua en mos béns, / los quals vull que li sien paguats quant aquella sera de edat núbil / e contractarà matrimoni. E, paguats a aquella los dits huyt / mília sous, cesse lo leguat dels aliments dels dits fruyts.

/ E en tots e sengles béns meus haüts e per aver, on / que sien o seran, instituexch a mi hereu lo pòstum del qual ma / muler es preyns, si a lum pervendrà e serà mascle. E, si serà feme-/lla, vull que ella e la dita Johana sien hereves per eguals parts. / Haüda en tal cas, ço és, si lo pòstum serà femella, per revocada / la lexa desús a la dita Johana feta dels dits huyt mília sous. //

Imagen 102, rº

Dererament vull que la dita na Beatriu, muler mia, / sia tudriu e curadriu de la dita Johana, filla mia e sua, / e del dit pòstum mascle o femella, e vull que los dits / fills meus e de la dita na Beatriu no sien levats de / poder de la dita na Beatriu. E, cessant la tutela de la / dita muler mia per qualsevol causa o rahó, vull que / lo magnífich mossèn Johan Català, cavaller, habitador / de València, senyor del loch de Planes, sia tudor e curador dels dits Johana e pòstum. E encara / vull que en tot cars lo dit mossèn Johan Català sia tu-/dor e curador de la dita Ursoleta, filla mia natural, / preguant aquell carament que a ell plàcia acceptar la / tutela e cura de la dita Ursoleta e, si lo cars ó requerrà, / la dita tutella e cura dela dita Johana e del dit pòstum.

/ Aquest es lo meu darer testament e disposició de la mia / darera voluntat, la qual vull que valgua per dret de / testament e o per dret de codicils e o per dret de última vo-/luntat que nuls valer puxa. Açò fonch feta en lo raval / de València apellat Camí de Quart, en la cassa de la / habitació del dit testador, lo XII dia de octubre del / any de la Nativitat de Nostre Senyor MCCCCLXVIII.

/ Testimonis foren presents a la confecció del / present testament apellats e per lo dit testador pregats / lo honrat en Francés Codina, cirurgià, en Bernat Caste-/llar, laurador, e en Bendicho de Madrigal, ferrer, los / quals, interrogats per mi, Ambròs Alegret, notari, dixeren / que conexien lo dit testador, lo qual yo coneguí. //

Cómo citar este recurso:

El documento del Archivo del Colegio del Corpus Christi de Valencia, libro de protocolos notariales de Ambrosi Alegret, con el número 14.585 está accesible en versión íntegra de José Luis PASTOR ZAPATA, en «Diplomas» de *Scripta manent. De registros privados a textos públicos*, página web del proyecto *Scripta manent* (IP Cristina Jular Pérez-Alfaro, IH-CCHS-CSIC) [consultado 4 noviembre 2025].